

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. Пловдив, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Славка Г. Димитрова

Членове: Силвия Ал. Цанкова
Екатерина Ст. Роглева

при участието на секретаря **ВИОЛИНА ИВ. ШИВАЧЕВА**
в присъствието на прокурора **М. Н. Т.**
като разгледа докладваното от Славка Г. Димитрова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225300600263 по описа за 2022 година

С присъда №94 от 13.10.2021г. по НОХД№2175/21г. Пловдивският районен съд – 10н.с. е признал подсъдимия Й. И. Р. за виновен в това, че на 15.01.2021 г. в гр.Съединение, обл. Пловдив без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества-амфетамин с нето тегло 7,88 грама със съдържание на активен компонент 7,2 тегловни % амфетамин на стойност 236,40 лв./ двеста тридесет и шест лева и четиридесет стотинки/, съгласно Постановление №23 на Министерския съвет от 29.01.1998 год. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, поради което и на основание чл.54 от НК вр. чл. 354а, ал. 3, т.1 от НК го е осъдил на една година и три месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 2500лева.

На основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС е постановено наказанието лишаване от свобода да бъде изтърпяно при първоначален общ режим и е приспаднато времето, през което е бил задържан по реда на ЗМВР на 15.01.2021г.

На основание чл.68 ал.1 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи изцяло и отделно наказанието лишаване от свобода в размер на осем месеца, наложено му по НОХД№3893/20г. по описа на Пловдивския районен съд, при първоначален общ режим.

Съдът се е разпоредил с приложените по делото вещественни доказателства, както и с направените разноси по делото.

Недоволен от постановената присъда е останал подсъдимият Р., който чрез защитника си адв.А. я обжалва. С депозираната жалба и допълнителна такава се правят оплаквания, че

от събраните по делото доказателства не е уточнено количеството на инкриминираното от обвинението наркотично вещество, което се разминава с показанията на разпитаните по делото свидетели, както и с протокола за претърсване и изземване. Излагат се твърдения, че в заповедта за задържане на подсъдимия по реда на ЗМВР е посочен номер на досъдебно производство за извършено деяние по чл.354а ал.1 от НК преди да са стартирали съответните действия по разследване и в подсъдимия да са намерени наркотични вещества, с което е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Изтъкват се аргументи, че държавното обвинение не е изяснило по какъв начин амфетаминът е попаднал в раницата на подсъдимия, с което се претендира недоказаност на обвинението. Прави се искане присъдата да бъде отменена от въззивния съд, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на Пловдивския районен съд.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на Пловдивската окръжна прокуратура е на мнение, че атакуваният съдебен акт е правилен и законосъобразен, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а наложеното на подсъдимия наказание е справедливо определено. В този смисъл пледира за потвърждаване на атакуваната присъда.

Подсъдимият Р. лично и чрез защитника си адв.А. поддържат подадените жалби с наведените доводи и с искане за отмяна на първоинстанционната присъда.

Пловдивският окръжен съд, като въззивна инстанция, проверявайки изцяло законосъобразността и обосноваването на атакувания съдебен акт, във връзка с направените оплаквания във въззивната жалба и служебно, съобразно правомощията си визири в чл.313 и чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Установено е от фактическа страна по делото от районния съд, че на 15.01.2021г. св. П.А.И., изпълняващ длъжността „*****” в РУ-Труд при ОДМВР-Пловдив, съвместно с колегата му св. Х.А. и св. Т.Г., изпълнявали служебните си задължения. Около 14.20 часа в гр. Съединение на бул.“Пловдив“ до № 62 св.П.И. спрял за рутинна проверка лек автомобил марка и модел „Форд Фокус“ с рег. № *****.Констатирано било, че водач на лекия автомобил бил св.Н.Й.Ц., а пътник до него подсъдимият Й. И. Р..На св. И. му направило впечатление че и двете лица от автомобила имат много съмнително поведение и повикал екип на КАТ, който да тества св. Ц. за наркотици.

При проверката св. Ц. бил изпробван за употреба на наркотично вещество, като техническото средство отчело положителна проба. Впоследствие св. Ц. доброволно предал малко количество кристално вещество. По отношение на извършените от св. Ц. действия било образувано БП № 11/2021 г. по описа на РУ-Труд, като наказателното производство спрямо него приключило с определение № 193/26.01.2021г. за одобряване на споразумение по НОХД № 556/2021г. по описа на РС-Пловдив, XI н.с.По силата на този съдебен акт св. Ц. бил признат за виновен в извършено

престъпление по чл. 343б, ал.3 от НК и по чл. 354а, ал.5 вр. ал. 3, т. 1 от НК.

Междувременно, в хода на проверката, на полицейските служители им направило впечатление, че подсъдимият Р. бил прегърнал своята раница в ръцете си и бил много притеснен и изнервен. Св. А. запитал подс. Р. дали държи наркотични вещества у себе си, като подсъдимият не отговорил и отказал да отвори раницата.Полицейските служители се усъмнили, че подсъдимият е възможно да държи забранени вещества, поради което решили да го задържат и да извършат претърсване и изземване в дома му и обиск на раницата му.

Със Заповед за задържане на лице от 15.01.2021г. в 15.00ч. подс. Р. бил задържан за срок до 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК. В заповедта изрично било отбелязано, че на задържаното лице са разяснени правата по чл. 72, ал. 3, 4, 5, 6 и чл. 73 от ЗМВР, както и че съгласно чл. 72, ал. 5 от ЗМВР има право на адвокатска защита и полицейският орган е длъжен да му осигури възможност да се свърже с адвокат.Тази заповед била подписана от задържаното лице - подсъдимия Р., с което и удостоверил, че е получил екземпляр от нея.

В присъствието на подсъдимия Р. и при условията на неотложност, било извършено претърсване в дома му, находящ се в гр. С. ***** на 15.01.2021г. от 16,00ч. до 16,40ч., където не били открити наркотични вещества. Протоколът бил одобрен от съдия и така с това първо действие по разследване на основание чл. 212, ал. 2 от НПК стартирало и досъдебното производство.

Впоследствие подсъдимият бил отведен в сградата на РУ-Труд при ОД на МВР-Пловдив, където за времето от 19,45ч. до 20,10ч. му бил извършен обиск при условията на неотложност, при който били иззети мобилен телефон „Xiaomi Redmi Note 9”с ИМЕИ №1:866400059105994/00 и ИМЕИ №2: 866400059106000/00 с две сим карти- на А1 и Теленор, а от вътрешността на раницата на подсъдимия с цвят черно и тъмно червено каре, от черен калъф с цип - един брой полиетиленов плик с клипс- лента, съдържащ бяло твърдо вещество /бучка/ с неправилна форма. Действието по разследването било извършено в присъствието на поемните лица - св. К. и св. С., за което бил съставен и протокол за обиск и изземване, одобрен впоследствие от съдия. В протоколът било вписано изявлението на подсъдимия, че наркотичното вещество е амфетамин, който е негов и на приятеля му Н.Ц..

От заключението на химическата експертиза е установено , че иззетото при обиска на подсъдимия бяло твърдо вещество/бучка/ е с нето тегло 7,88 гр. и съдържа 7,2 тегловни % амфетамин.

Тази фактическа обстановка е установена от първостепенния съд по един несъмнен и категоричен начин частично от обясненията на подсъдимия Р., от показанията на разпитаните по делото свидетели,от събраните на досъдебното производство и на съдебното следствие писмени доказателства,както и от приобщените веществени такива.В тази връзка настоящата инстанция няма различия с първата относно фактическата установеност по делото.

На внимателен анализ са били подложени събраните по делото доказателства, които са били обсъдени според действителното им съдържание и с необходимата

задълбоченост, както по отделно така и в своята съвкупност. Отговорено е на всички възражения на защитата, направени пред първия съд, поради което и упрекът във въззивната жалба, че голяма част от тях са останали без коментар се явява напълно неоснователен.

Районният съд е изпълнил изцяло и задълженията си по чл.305 ал.3 от НПК обсъждайки наличните противоречия в събраните по делото доказателства и е изложил достатъчно убедителни и аргументирани съображения защо едни от тях кредитира, а на други не следва да се даде вяра.

Законосъобразни и правилни са изводите на районния съд, че именно в раницата на подсъдимия е намерено инкриминираното наркотично вещество амфетамин, която е била в ръцете му още при спирането на автомобила за проверка от полицейските служители. Тези фактически констатации са в пълно съгласие с протокола за обиск и изземване, с показанията на свидетелите К., С., И., А., Й., Ц., както и с обясненията на подсъдимия, който не отрича, че раницата е негова, но твърди, че не е знаел, че в нея има амфетамин.

Обясненията на подсъдимия са в противоречие с показанията на свидетеля Ц., който подробно е разказал как в деня предхождащ полицейската проверка двамата с подсъдимия си закупили амфетамин от лице на име Й. от Пловдив, върнали се в гр. Съединение и употребили заедно от наркотика в дома му, след което малка част останала в него, а по-голямата част взел подсъдимия. Впрочем тези обстоятелства не се оспорват и от подсъдимия Р., който единствено отрича да е взел в себе си част от амфетамина. Както правилно е приел районният съд показанията на свидетеля Ц., в които конкретно посочва, че общото количество на закупеното наркотично вещество е било около 7-8 грама, че в дома му останало съвсем малко, а другото било взето от подсъдимия кореспондира в пълна степен с приложения по делото протокол за доброволно предаване, с който е предал останалия в него амфетамин с количество 0,364 грама, както и с количеството като грамаж - 7,88 гр. амфетамин иззето от раницата на подсъдимия. Заявеното от този свидетел, че предния ден заедно с подсъдимия са употребили част от наркотика в дома му, съответства напълно и с отчетената положителна проба за употреба на наркотични вещества при извършената полицейска проверка, за което е понесъл наказателната си отговорност за държане на наркотично вещество в посоченото по-горе количество и управление на МПС след употребата му, по НОХД № 556/21 г. по описа на РС-Пловдив.

В контекста на гореизложеното настоящата инстанция намира, че няма никакво основание да се приеме, че показанията на този свидетел са предубедени и депозири в вреда на подсъдимия. Показанията на свидетеля Ц. са основани са преките и непосредствените му възприятия и са в пълно съгласие и с казаното от свидетелите А.К. и Н.С., участвали като помни лица при извършения обиск и изземване на 15.01.2021 г., при който от раницата на подсъдимия е бил иззет наркотикът и пред които последният е заявил, че намереното е амфетамин, който е негово и на неговия приятел. Показанията на тези свидетели са обективни, незаинтересовани и добросъвестно депозири пред съда. Неправилно първият съд е приел, че заявеното от тези съвпада съвпада и с материализираните в протокола за обиск и изземване изявления на подсъдимия, който е

посочил, че полиетиленовия плик с бялата бучка с неправилна форма намерен в раницата му е наркотично вещество – амфетамин, който е негов и на неговия приятел Н.Ц. Тези изявления на подсъдимия, които отрича да е направил, не могат да бъдат ползвани като годин доказателствен източник доколкото същите са депозирани преди да е привлечен като обвиняем и нямат характера на обяснения, които са дадени и снети по реда и със средствата предвидени в НПК – разпит на обвиняем при условията на чл.221-чл.222 от НПК.

Показанията на посочените свидетели съвпадат и с тези на свидетеля А. прочетени на основание чл.281 ал.5 вр. ал.1 т.1 т.2 от НПК на д.п., както и на свидетеля И., пред които подсъдимият е заявил, че в раницата си държи амфетамин.

Правилно показанията на свидетелите А. и И. са били кредитирани от първия съд, който се е позовал и на съдебната практика в този смисъл/Решение №362/30.10.2014г. по к.д.№696/2014г./. Действително същите възпроизвеждат направени от подсъдимия извънпроцесуални признания в момент, в който вече е бил задържан по реда на ЗМВР, от който се счита, че спрямо него е започнало наказателно обвинение и са му разяснени правата по чл. 6 т.3 от ЕКЗПЧ.Както правилно е приел районният съд при полицейското задържане на подсъдимия Р. за 24 часа по ЗМВР на 15.01.2021г. той е бил уведомен за правата си, включително за правото на адвокатска защита и на уведомяване на лице посочено от него. Заповедта за задържане с описаните в нея права е била подписана от него. В декларацията до НБПП от 15.01.2021г. (л. 20 от ДП), подсъдимият не е заявил, че желае адвокатска защита, било то по негов избор или чрез назначаване на служебен защитник.Както от обясненията му, така и от показанията на св. А. и св. Й. е установено по несъмнен начин по делото, че от момента на полицейското си задържане същият е пожелал да разговаря единствено с приятелката си - св. А., каквато възможност му е била предоставена от полицейските служители, като такъв разговор е бил осъществен от телефона на св. Й..

В контекста на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че при задържането на подсъдимия са му били охранени всички права, включително и това да се консултира с адвокат, поради което и извънпроцесуалните му изявления възпроизведени от полицейските служители А. и Й. закрепени в техните показания няма пречка да бъдат ползвани от съда като годин доказателствен източник. Тезата на подсъдимия Р., че не е знаел за намереното в личната му раница наркотично вещество, с което се претендира недоказаност на обвинението, се явява напълно дискредитирана от всички други събрани по делото доказателства, изводи, до които е достигнал и първият съд и които се поделят изцяло от настоящия съдебен състав.

Неоснователни са възраженията на защитата, че от събраните по делото доказателства не е уточнено количеството на инкриминираното от обвинението наркотично вещество, което се разминавало с показанията на разпитаните по делото свидетели, както и с протокола за претърсване и изземване. Правилно е отговорено на възражението поддържано и пред първия съд, че полицейските служители при извършените действия по разследване нямат задължение да измерват грамажа на предаваните им веществени доказателства, като в

повечето случаи това се извършва и на места , на които не разполагат с предназначени за тази цел возни.Ето защо точното замерване се извършва впоследствие от вещи лица, на които се предават за изследване иззетите веществени доказателства и които дават експертно становище дали същите представляват наркотични вещества и какъв е точният им грамаж, което е безспорно установено с извършената химическа експертиза / л.39 от д.п./

Несъстоятелни са и аргументите на защитата, с които се претендират допуснати съществени процесуални нарушения на досъдебното производство, защото в заповедта за задържане на подсъдимия по реда на ЗМВР е посочен номер на досъдебно производство за извършено деяние по чл.354а ал.1 от НК преди да са стартирали съответните действия по разследване и в подсъдимия да са намерени наркотични вещества. Хронологията на събитията показва ,че причината за задържането на подсъдимия за срок от 24 часа е предаденото от св.Ц. наркотично вещество амфетамин и резултатите от положителния тест за употреба на наркотични вещества при управление на МПС. Правилно първият съд е приел, че приложения на л. 18 от д.п. протокол за обиск на лице от 15.01.2021г. не представлява способ за доказване по чл. 164 НПК - обискът е извършен не от орган по разследването, а от полицейски служител и при условията на чл. 80 от ЗМВР, като правната му същност е обвързана единствено със задържането на лицето за срок до 24 часа по ЗМВР, но не и като способ за събиране на годни доказателства в наказателното производство, което е стартирало , както се посочи по-горе, с извършването на първото действие по разследване – претърсване и изземване в дома на подсъдимия. Обстоятелството,че раницата е била иззета при полицейския обиск, по никакъв начин не опорочава впоследствие извършеното по реда и със средствата предвидени в НПК обиск и изземване, след задържането на лицето.

Отделно от това, видно от протокола от проведеното на 23.04.2021г. разпоредително заседание пред първоинстанционния съд, защитата и подсъдимия са оспорили единствено обвинителната теза и изложената фактическа обстановка в обвинителния акт с претенцията, че не подсъдимия, а друго лице е държало инкриминираното наркотично вещество, което несъмнено е въпрос по съществото на делото,свързан със събирането и оценката на доказателствата и доказателствените средства. В разпоредителното заседание не са били поставени на обсъждане възведените с въззивната жалба от адв.А. процесуални нарушения на досъдебното производство,свързани с правото на защита на подсъдимия, както и законосъобразността на извършените действия по разследване. При това положение и пред въззивния съд защитата е ограничена с преклузията по чл.248 ал.3 от НПК тъй като тези възражения не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание.

При правилно установената фактическа обстановка по делото първият съд е направил съответстващ на закона извод, че с деянието си подсъдимият Р. е осъществил от обективна от субективна страна състава на престъплението по чл. 354а ал.3 т.1 от НК , тъй като на 15.01.2021 г. в гр.Съединение, обл. Пловдив, без надлежно разрешително, е държал инкриминираното наркотично вещество , установено по вид и стойност от събраните по делото доказателства без да има надлежно разрешение за това .

Наркотикът е бил във фактическата власт на подсъдимия, който е упражнявал съзнателна трайна фактическа власт върху наркотичното вещество, имал е безпрепятствена и неограничена възможност да разполага, да упражнява контрол, непосредствено да въздейства и да се разпорежда него.

С констатираното съхранение на наркотичното вещество в раницата, до която поначало подсъдимият е имал неограничаван достъп и която е държал при спирането на автомобила от полицейските служители и последващата проверка, същият е реализирал именно държането като форма на изпълнително деяние.

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл, с пряко целени и настъпили общественоопасни последици.

Правилно и в унисон с константната съдебна практика е отхвърлено и искането на защитата съдът да приеме, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 354а ал.5 НК. Немалкото количество и стойност на наркотичното вещество, неговият вид - амфетамин, процентното съдържание на активно действащото вещество, както и данните за личността на подсъдимия, който е извършил настоящото деяние в рамките на изпитателния срок на предходно осъждане за деяние свързано пак с наркотици - управление на МПС след употреба на наркотични вещества, изключват приложението на този привилегирован състав.

При определяне на наказанието районният съд е спазил изискванията на чл.54 от НК и чл.35 ал.3 от НК.

Правилно като смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства са отчетени добрите характеристични данни на подсъдимия, доброто му процесуално поведение и трудовата му ангажираност. Като отежняващо вината обстоятелство с немалък потенциал е отчетен фактът, че настоящото деяние е осъществено съвсем скоро след предходното му условно осъждане за престъпление свързано също с наркотични вещества.

В контекста на изложеното определеното наказание при условията на чл.54 от НК спрямо подсъдимия Р. при значителен превес на смекчаващите вината му обстоятелства, в размер над минимума визиран в санкцията на чл.354а ал.3 т.1 от НК от една година и три месеца лишаване от свобода и кумулативно предвиденото наказание глоба в размер на 2500 / две хиляди и петстотин / лева се явява напълно справедливо и съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца. Според преценката и на настоящата инстанция така определеното по размер наказание ще съдейства в пълна степен за постигането на целите визирани в чл.36 от НК.

Не са налице многобройни или изключителни по своя характер смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства, обосноваващи приложението на чл.55 от НК.

Правилно на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на така наложеното на подсъдимия Й. И. Р. наказание лишаване от свобода и на основание чл.59, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е приспаднало времето, през което е бил задържан по реда на ЗМВР на 15.01.2021г.

Законосъобразно е и произнасянето по реда на чл. чл. 68, ал. 1 от НК, тъй като настоящото деяние, за което на подсъдимия му наложено наказание

лишаване от свобода е извършено в рамките на определения му по НОХД № 3893/2020 г. по описа на РС - Пловдив, ХХІ н.с. изпитателен срок. Наложено наказание от осем месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е било отложено на основание чл.66 от НК за срок от три години, считано от 22.07.2020г., правилно е постановено с присъдата да бъде изтърпяно изцяло и отделно, при първоначален общ режим на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакувания съдебен акт. Това налага, като правилна и законосъобразна присъдата да бъде потвърдена, поради което и на основание чл.334 т.6 вр. чл.338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда №94 от 13.10.2021г. постановена по НОХД №2175/21г. по описа на Пловдивския районен съд Х н.с.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____